

Dosarul nr. 2rac-11/21

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. V. Hudoba)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc)

ÎNCHEIERE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Aidîn”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nexovin” împotriva Societății pe Acțiuni „Aidîn” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Aidîn” și a fost menținută hotărârea din 02 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

constată:

La data de 17 august 2018 SRL „Nexovin” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Aidîn” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 07-17 din 11 aprilie 2016, a vândut pârâtei produse de vinificație în sumă totală de 893 000,36 de lei (facturi fiscale nr. FB8595324, FB8595323, FB8595322, FB8595321 din 13 aprilie 2016). Conform pct. 2.1 din contract, pârâta s-a obligat să achite costul mărfii în termen de 3 luni din momentul descărcării, adică până la 13 iulie 2016.

A susținut că pârâta nu și-a onorat obligațiile asumate și a achitat costul mărfii doar parțial și anume, suma de 150 000 de lei, acumulând o datorie în mărime de 743 000,36 de lei. În total, în rezultatul livrărilor reciproce dintre întreprinderi, datoria SA „Aidîn” constituie 904 458,34 de lei.

A invocat că a expediat pretenție în adresa pârâtei, însă aceasta nu a achitat datoria restantă.

SRL „Nexovin” a solicitat încasarea din contul SA „Aidîn” a datoriei în sumă de 904 458,34 de lei.

Prin hotărârea din 02 septembrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Nexovin” și s-a încasat de la SA „Aidîn” în beneficiul SRL „Nexovin” suma de 904 458,34 de lei cu titlu de datorie și suma de 27 133,75 de lei cu titlu de taxă de stat.

La data de 27 septembrie 2019 directorul SA „Aidîn”, Morar G., a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 02 septembrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 21 mai 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de SA „Aidîn” și a fost menținută hotărârea din 02 septembrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la 31 martie 2016, între SRL „Nexovin” (creditor) și SA „Aidîn” (debitor) a fost încheiat contractul de împrumut nr. 06-16, prin care ultima a primit suma de 300 000 de lei. La 11 aprilie 2016, părțile au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 07-17, prin care SRL „Nexovin” a vândut SA „Aidîn” produse de vinificație în sumă totală de 893 000,36 de lei. În urma raporturilor economice reciproce între persoanele juridice s-a constatat că suma totală a datoriei pârâtei, la situația din 01 august 2018, constituie 904 458,34 de lei.

În circumstanțele expuse, Curtea de Apel Comrat a considerat că este justă concluzia instanței de fond cu privire la încasarea datoriei în sumă de 904 458,34 de lei conform actului de verificare a decontărilor reciproce, or, pârâta nu a prezentat probe care să confirme neautenticitatea acestui act.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu a reținut argumentele SA „Aidîn” precum că datoria a fost achitată integral prin transmiterea conducerii întreprinderii a drepturilor asupra diferitor tipuri de produse, prin transmiterea mijloacelor bănești de la alte întreprinderi și persoane fizice, deoarece la caz, pretențiile reclamantei rezultă din raporturile contractuale dintre două persoane juridice SRL „Nexovin” și SA „Aidîn”, iar, probe care să confirme achitarea datoriei de către ultima în beneficiul reclamantei nu au fost prezentate.

La data de 20 iulie 2020, prin intermediul oficiului poștal, directorul SA „Aidîn”, Morar G., a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Comrat și hotărârii din 02 septembrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, fiind emisă cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurenta a invocat că instanțele ierarhic inferioare eronat au reținut ca probă pertinentă și concludentă actul de verificare a decontărilor, deoarece acesta a fost întocmit unilateral de către intimată și nu corespunde regulilor stabilite de lege în acest sens. La fel, facturile prezentate de SRL „Nexovin” au un conținut neclar, în unele nefiind vizibile sumele înaintate spre achitare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la data de 21 mai 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa SA „Aidîn” la 01 iunie 2020 (f.d. 159), fiind recepționată la 03 iunie 2020 (f.d. 162).

Astfel, recursul, declarat la data de 20 iulie 2020, este în termen.

La 23 septembrie 2020, copia recursului a fost expediată în adresa intimatei SRL „Nexovin”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 199).

La 09 octombrie 2020, SRL „Nexovin” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, menționând că decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu. În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Aidîn” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de SA „Aidîn” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Aidîn”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Aidîn” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic